

ODVJETNICA

JASMINKA HODŽIĆ

Ante Starčevića 6/II · 51 000 Rijeka · Croatia
Telephone: +385 51 320 997, 320 978 Fax: +385 51 320 978

jasminka.hodzic@ri.t-com.hr
jasminka.hodzic@gmail.com

U Rijeci, 03. travanj 2023. godine

**VISOKOM TRGOVAČKOM
SUDU REPUBLIKE HRVATSKE**

p u t e m

TRGOVAČKOG SUDA U RIJECI

Stečajni vjerovnik: **Jasminka Hodžić, odvjetnica u Rijeci, Ante Starčevića 6,
OIB: 53116294021**

Stečajni dužnik: **KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Viškovo, Vozišće 5,
OIB: 40498301834, zastupano po stečajnoj upraviteljici Mirjani Gašparović**

Ž A L B A

**protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: 14 St-1026/2016-196 od 22. ožujka 2023.
godine**

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: 14 St-1026/2016-196 od 22.03.2023. godine, odbijen je prijedlog stečajnog vjerovnika za ukidanje odluke skupštine vjerovnika u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, kojom je odlučeno da će se nekretnine upisane u k.o. Viškovo, z.k.ul. 1955, kč.br. 1469/1 upisane u k.o. Viškovo z.k.ul.br. 1955, k.č. br. 1469/2 pašnjak Petričanec 239 m2 prodavati odvojeno pri čemu je skupština vjerovnika suglasna da se prodaju u skladu sa spisom priloženim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka“.

Protiv uvodno označenog rješenja stečajni vjerovnik, u otvorenom roku podnosi ovu

Ž A L B U

i to zbog:

- apsolutno bitne povrede odredaba postupka (čl. 354. st.2. t. 4. i 11. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ-a
- pogrešne primjene materijalnog prava
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja

U obrazloženju pobijanog rješenja citira se odredba članka 107. i članka 108. st. 1. SZ, citiraju se prijelazne i završne odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (NN 104/2017 i NN 36/2022) te se ustvrđuje kako skupština ima ovlasti donositi predmetne odluke sukladno članku 107. st. 1. točka 3. Stečajnog zakona (NN 71/15) jer tako proizlazi iz prijelaznih i završnih odredaba izmijenjenog i dopunjenog Stečajnog zakona.

Navodi se također kako je točan navod stečajnog vjerovnika kako samu odluku o prodaji nekretnina (rješenje odnosno zaključak) može donijeti samo sud, što će sud i učiniti te da iz navoda stečajnog vjerovnika **i stanja u spisu** sud nije utvrdio da je pobijana odluka skupštine vjerovnika protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Prije svega, dio obrazloženja pobijanog rješenja u kojem sud utvrđuje kako je točno da odluku o prodaji nekretnina (rješenje odnosno zaključak) može donijeti samo sud, kontradiktoran je izreci rješenja, jer unatoč tome, sud je dopustio da skupština vjerovnika donosi odluke za koje nije nadležna.

Naime, prvostupanjski sud je na prijedlog stečajnog upravitelja sazvao skupštinu vjerovnika, pozivom od 10.01.2023. godine (iako je taj prijedlog trebao odbiti, jer skupština nema ovlasti donositi zaključke o prodaji nekretnine). Dnevni red se svodi na **donošenje zaključka o prodaji nekretnina koje su u vlasništvu stečajnog dužnika**.

Dakle, ako je točno da skupština ne može donositi predmetne odluke i ako je točno da takve odluke donosi sud, zbog čega je odbijen zahtjev stečajne vjerovnice da se predmetne odluka skupštine ukine?

Izričitom odredbom članka 247. st. 1., 2. i 3. SZ propisano je da rješenje o prodaji i zaključak o prodaji u odnosu na nekretnine na kojima postoji razlučno pravo donosi sud, a ne neko drugo tijelo.

Slijedom navedenog, obrazloženje pobijanog rješenja je zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ.

Nadalje, dio obrazloženja pobijanog rješenja u kojem se tumače prijelazne i završne odredbe te odredba članka 107. SZ nije pravilna.

Odredba članka 247. st. 1., 2. i 3. SZ je jasna i nedvosmislena i nije mijenjana. Njome je jasno propisano da odluke o prodaji (rješenje i zaključak) na nekretninama na kojima postoji razlučno pravo donosi sud, a ne skupština vjerovnika.

Stečajni vjerovnik će u drugom dijelu ove žalbe obrazložiti zbog čega smatra da je sud u ovom postupku trebao spriječiti zlouporabe prava i zbog čega je trebalo primijeniti temeljna pravna načela koja predstavljaju zaštitni mehanizam protiv krute gramatičke (mehaničke) primjene prava.

Obrazloženje rješenja u kojem se navodi kako iz navoda stečajnog vjerovnika i stanja u spisu sud nije utvrdio da je pobijana odluka skupština vjerovnika protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika kontradiktorno je stanju u spisu.

Na skupštini se raspravljalo, (mada većina toga nije ušlo u zapisnik, jer je skupština održavana on-line s tehničkim nedostacima koji su se događali tijekom skupštine, skupština je učestalo prekidana jer su u više navrata sutkinja i zastupnik Republike Hrvatske bili nedostupni on-line) treba li u konkretnom slučaju odrediti zastoj ili prekid prodaje predmetnih nekretnina iz razloga jer su tri vlasnika poslovnih prostora u trgovačkom centru VTC VIŠKOVO u kojem se nalaze predmetni poslovni prostori podnijeli izlučnu tužbu protiv stečajnog dužnika KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju u kojoj traže brisanje prava vlasništva stečajnog dužnika na nekretninama koje su predmet prodaje u stečajnom postupku.

Što je predmet prodaje u stečajnom postupku?

Predmet prodaje u stečajnom postupku prema navodima iz podnesaka suvlasnika VTC VIŠKOVO koji su dostavljeni stečajnom sudu jest:

- **terasa** koja prema navodima suvlasnika predstavlja dijelom sastavni dio tri ugostiteljska objekta koji nisu u vlasništvu stečajnog dužnika, a dijelom zajedničko vlasništvo svih suvlasnika. U ovom postupku terasa se tretira kao poslovni prostor E-25 i vrijednost te terase procijenjena je na 124.095,83 EUR (1.320,00 EUR/m²)

- **kontrolna soba** u kojoj je prema navodima suvlasnika smješten kompletan telekomunikacijski centar zgrade, alarmni sustav, vatrodojavni sustav, sustav nadzornih kamera i ozvučenja što prema njihovim navodima predstavlja zajednički dio suvlasnika. U ovom postupku kontrolna soba trgovačkog centra tretira se kao poslovni prostor E-24 i vrijednost te kontrolne sobe procijenjena je na 22.562,88 EUR (1.320,00 EUR/m²)

- **otvoreno etažno parkiralište** na kojem se prema navodima suvlasnika, vlasnici poslovnih prostora koji čine samostalnu uporabnu cjelinu, zaposlenici i korisnici VTC (poslovno trgovačkog centra) parkiraju svoja vozila. U ovom postupku otvorena etažna parkirališta centra tretiraju se kao garaže E-11, E-26 i E-43 a vrijednost im je procijenjena na 341.627,01 EUR. Istodobno su ove garaže u listu A zemljišno knjižnog izvotka upisane kao suvlasništvo svih suvlasnika u zgradi.

- **k.č.br. 1469/2 k.o. Viškovo** koje prema navodima suvlasnika predstavlja **pristupnu cestu objektu**, na kojoj se također nalaze parkirališta za korisnike trgovačkog centra, kao i prostori za odlaganje otpada trgovačkog centra i u suvlasništvu je svih suvlasnika

Pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodi se parnični postupak protiv stečajnog dužnika pod poslovnim brojem P-123/2023 u kojem se osporava pravo vlasništva stečajnog dužnika na gore navedenim nekretninama i kojim se traži brisanje nevaljanog upisa u zemljišnim knjigama. Također je na predmetnim nekretninama zabilježen spor pod brojem Z-4090/2023.

Punomoćnik pojedinih suvlasnika odvjetnik Zinko Grgurić te suvlasnici koji sudjeluju sa 92 % vlasništva na posebnim dijelovima cijele nekretnine podnijeli su stečajnom sudu prijedlog za zastoje ili prekid postupka prodaje, dok se ne okonča parnični postupak po njihovoj izlučnoj i vlasničkoj tužbi, jer odluka donesena u parničnom postupku predstavlja prethodno pitanje u ovom stečajnom postupku u kojem se određuje prodaja nekretnine i zato jer je stečajni postupak izvanparnični postupak i stečajni sud nije ovlašten odlučivati o pravu vlasništva već je to ovlašten parnični sud.

Istodobno je punomoćnik pojedinih suvlasnika odvjetnik Zinko Grgurić zatražio zastoje/prekid ovog postupka jer su u tijeku parnični postupci pred naslovnim sudom **P-648/2022 i P-650/2022** u kojem je tužen H-ABDUCO d.o.o. i ADDIKO BANK d.d. (ranije HYPO ALPE ADRIA BANK d.d.) u kojima se traži utvrđenje ništetnosti ugovora koje su isti sklapali, utvrđenje neistinitosti knjigovodstvenih isprava o dugu, na temelju kojih H-ABDUCO d.o.o. i sudjeluje na ovim skupštinama, brisanje založnih prava na nekretninama koje su predmet prodaje u stečajnom postupku te se između ostalog traži **povrat novčanog iznosa u stečajnu masu stečajnog dužnika KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, a koje novčane iznose su navedeni subjekti (H-ABDUCO d.o.o. i ADDIKO BANK d.d. prema navodima tužbe stekli bez osnove na štetu stečajne mase stečajnog dužnika)**. Istodobno se protiv navedenih subjekata vodi i parnični postupak pod poslovnim brojem **P-333/2021** u kojem se također traži ništetnost ugovora te brisanje založnih prava koja su upisana na nekretninama koje su predmet prodaje u stečajnom postupku.

- **Ukoliko bi tužitelji uspjeli u navedenim parničnim postupcima dogodilo bi se sljedeće:**

- u stečajnu masu stečajnog dužnika KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju bili bi vraćeni značajni novčani iznosi, koji bi prilikom unovčenja bili raspoređeni **svim stečajnim vjerovnicima**

- založna prava upisana na nekretninama koja su upisana na nekretninama koje su predmet prodaje u stečajnom postupku i koja su upisana na H-ABDUCO d.o.o. bila bi brisana te isti ne bi mogao potraživati po tom osnovu ništa od stečajnog dužnika

- **S druge strane, forsiranje prodaje na nekretninama** na kojima se osporava založno pravo trgovačkom društvu H-ABDUCO d.o.o. i traži brisanje založnih prava te na nekretninama na kojima postoji izlučna parnica **dovelo bi do sljedećeg:**

- na dražbu ne bi pristupio niti jedan ponuditelj, osim H-ABDUCO d.o.o.

Na dražbu ne bi pristupio niti jedan ponuditelj jer je objektivna činjenica da nitko ne bi bio zainteresiran kupovati terasu u vrijednosti od 124.095,83 EUR s kojom ne može ništa, jer ista nije pripadnost niti jednog poslovnog prostora stečajnog dužnika ili npr. kontrolnu sobu u vrijednosti od 22.562,88 EUR ili etažna parkirališta u vrijednosti 341.627,01 EUR ili komad pristupne ceste na kojoj se odlaže otpad isl., posebice cijeneći činjenicu da se osporava pravo vlasništva na navedenim nekretninama, da se vodi parnični postupak te da postoji zabilježba vlasničkog spora. Tijekom ovog stečajnog postupka, iako je stečajna upraviteljica pokušavala iznajmiti predmetne nekretnine društvima koje se bave uslugama parkiranja niti jedan subjekt nije bio zainteresiran, jer se radi o parkiralištu koje je nefunkcionalno za opću populaciju te se radi o parkiralištu na kojem parkiraju vlasnici i korisnici trgovačkog centra. Ako nitko nije bio zainteresiran za zakup parkirališta, onda sigurno nitko neće biti zainteresiran za kupnju parkirališta, jer od takvog parkirališta nema nikakve koristi

- H-ABDUCO d.o.o. bi vjerojatno prebio svoju tražbinu s kupoprodajnom cijenom koja ne bi bila konkurenta jer se na dražbu nitko ne bi prijavio, postao bi vlasnik nekretnina koje prema navodima suvlasnika predstavljaju zajedničke dijelove

- **niti jedan suvlasnik iz te prodaje ne bi dobio ništa, jer bi nekretnina bila „prodana“ u bescijenje**

- **stečajni postupak ne bi mogao biti zaključen jer se i dalje vode parnični postupci** i to kako parnični postupci u kojima se traži povrat iznosa u stečajnu masu, tako i parnični postupak koji predstavlja izlučnu vlasničku parnicu pa se s pravom postavlja pitanje, koja je svrha i cilj forsiranja ove prodaje?

Primjenom odredbe članka 11. st. 3. SZ (sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze) te primjenom odredbe članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ-a, prvostupanjski sud je trebao utvrditi je li predmetna odluka protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika i radi li se o raspolaganjima koja su protivna prisilnim propisima i pravilima javnog morala, posebno cijeneći sljedeće:

a) da je H-ABDUCO d.o.o. izglasao odluku kako će nekretnine upisane u k.o. Sušak-Nova, a radi se o tri stana u zgradi koji predstavljaju etažno vlasništvo, prodavati kao „cjelinu“ tj. da će prodavati zgradu, a ne etažirane stanove kao posebne dijelove nekretnine. Stečajna vjerovnica se žalila i protiv odluke suda u odnosu na te nekretnine, jer je sud bio dužan po službenoj dužnosti ukinuti takvu odluku. U konkretnom slučaju radi se o stanovima koji se nalazi u elitnom dijelu Rijeke – Bulevaru, u kojem se stanovi prodaju i po cijeni od 3.500,00 EUR/m², a sudski vještak kojeg je angažirao H-ABDUCO d.o.o. procijenio je vrijednost tih stanova u visini od 1.087,23 EUR/m². Prodajom tih stanova zasebno, a ne zgrade kao cjeline i naravno po realnoj tržišnoj cijeni, postigla bi se znatno viša cijena kojom bi H-ABDUCO d.o.o. mogao u cijelosti naplatiti svoje potraživanje, a prodajom nekretnina u k.o. Viškovu pod pretpostavkom da parnični sud ne presudi u korist tužitelja iz tog postupka, mogli bi se namiriti ostali vjerovnici. H-ABDUCO d.o.o. je kao razlog zbog kojeg donosi ovakvu nezakonitu odluku naveo da je „povoljnije“ prodati cijelu zgradu, da bi on sudjelovao kao kupac, da bi je uredio i da bi on kao firma tako više „zaradio“. **(uvid u zapisnik sa skupštine od 15.02.2023. godine te uvi u žalbu stečajne vjerovnice od 03.04.2023. godine u kojoj je detaljno obrazloženo u čemu se sastoji nezakonitost ovakve odluke).**

Cilj ovog stečajnog postupka nije „zarađivanje“ H-ABDUCO d.o.o. već skupno namirenje svih vjerovnika i na to je sud bio dužan paziti po službenoj dužnosti. Cilj H-ABDUCO d.o.o. je nekretninu na Bulevardu kupiti na dražbi za što manju cijenu, a onda je prodati za višestruko višu cijenu. Pritom mu je cilj da njegova tražbina bude što manje namirena u postupku prodaje te nekretnine, kako bi mogao nastaviti prodavati nekretnine upisane u k.o. Viškovo.

b) da su K.N. POSLOVODSTVO d.o.o. i K.N. AGENCIJA d.o.o. putem svojeg punomoćnika odvjetnika Zinka Grgurića dostavili stečajnom sudu prijedlog rješenja dugovanja stečajnog dužnika te su to nazvali prijedlog Stečajnog plana. U tom prijedlogu, navedena trgovačka društva ponudili su isplatu SVIH vjerovnika u odgovarajućem postotnom udjelu. Isto tako ponudili su isplatu H-ABDUCO d.o.o. u odgovarajućem postotnom udjelu te su predložili da će povući protiv istoga tužbe koje se vode pred naslovnim sudom. H-ABDUCO d.o.o. je izjavio da ga ta ponuda ne zanima, jer da on želi nastavak prodaje.

Prvostupanjski sud mogućnost izrade stečajnog plana nije niti razmotrio, posebice cijeneći činjenicu da je on u zajedničkom interesu vjerovnika. Stečajna upraviteljica nije predložila sazivanje skupštine vjerovnika kako bi se raspravila mogućnost izrade Stečajnog plana te dovršetak stečajnog postupka, koji je svakako i u interesu vjerovnika i u interesu stečajnog dužnika.

Republika Hrvatska i Hrvatske šume, su također predlagali zastoј ili prekid postupka prodaje, svjesni činjenice da prodajom nekretnina niti jedan vjerovnik neće dobiti ništa, a s druge strane mogu nastati dodatni sporovi, s jedne strane od suvlasnika ukoliko im se ovom prodajom nanese šteta, a s druge strane od upravitelja zgrade koji potražuje od stečajnog dužnika enormne iznose zajedničke pričuve koju stečajni dužnik nije plaćao te refundiranje troškova koji su nastali iz razloga jer je Državni inspektorat naložio stečajnom dužniku sanaciju mosta koji je formalno u vlasništvu stečajnog dužnika, a sanaciju je po nalogu stečajne upraviteljice izvršio K.N. GRAD d.o.o. kao upravitelj centra.

Zbog svega navedenog, **prodaja predmetnih nekretnina dok se ne okončaju gore navedeni parnični postupci nije u zajedničkom interesu vjerovnika,** već je u interesu jedino i isključivo jednog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o.. Isto tako prodaja nekretnina upisanih u k.o. Viškovo, **prije nego se ukine odluka koju je izglasao H-ABDUCO d.o.o. u odnosu na nekretninu upisanu u k.o. Sušak-Nova (zgrada na Bulevardu)** te donošenje zaključka od strane suda u kojem će se odrediti prodaja svakog stana zasebno, a ne zgrade kao cjeline i to po tržišnoj vrijednosti stanova, također nije u zajedničkom interesu svih vjerovnika. Takvom odlukom izravno se oštećuju vjerovnici, jer je cilj takvog načina prodaje da se nekretnina proda za što manju cijenu, na štetu ostalih vjerovnika, a sve kako bi H-ABDUCO d.o.o. stekao vlasništvo nad cijelom zgradom uz neznatno namirenje svog potraživanja i kako bi mogao nastaviti s prodajom gore navedenih nekretnina upisanih u k.o. Viškovo, onemogućujući pritom ostalim vjerovnicima da iole namire svoje tražbine. Protiv ovakve odluke H-ABDUCO d.o.o. stečajna vjerovnica je također podnijela žalbu.

Već je u gornjem tekstu naglašeno da je cilj stečajnog postupka namirenje vjerovnika, a ne stjecanje prava vlasništva na nekretninama od strane jednog vjerovnika i to na način da se zlouporabom postupka, nekretnine velike vrijednosti „prodaju“ upravo tom vjerovniku za što je moguće manju cijenu, kako bi on mogao nastaviti beskonačno tvrditi da mu potraživanje nije namireno.

Glede obrazloženja pobijane odluke u kojoj sud navodi da skupština ima ovlast donositi ovakve odluke, stečajna vjerovnica se očituje kako slijedi.

U uvodno dijelu navedeno je da je obrazloženje odluke kontradiktorno samo sebi.

Suprotno navodima iz obrazloženja pobijane odluke, skupština temeljem odredbe članka 247. st. 1., 2. i 3. nema pravo donositi ovakve odluke, a čak i kada bi imala, sud je dužan po službenoj dužnosti ukinuti

odluku skupštine vjerovnika koja je protivna zajedničkom interesu vjerovnika i koja je protivna odredbi članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ.

Članak 108. Stečajnog zakona

Sud će ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika i to:

a) - na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižeg isplatnog reda, stečajnog upravitelja

ili iznimno

b) - po službenoj dužnosti

O zahtjevu osoba pod a) sud odlučuje ili odmah na toj skupštini ili u složenijim slučajevima u roku od 8 dana od održavanja skupštine

Kada donosi odluku po službenoj dužnosti, sud nije vezan rokom iz čl. 108. st. 2. SZ jer se taj rok odnosi na odlučivanje o zahtjevu osoba pod a).

Ukidanje odluke skupštine po službenoj dužnosti

Je li sud trebao po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 108. st. 1. SZ ukinuti odluku skupštine koja je protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika, neovisno o zahtjevu osoba pod a)?

Stečajna vjerovnica smatra da je sud prije svega trebao odbiti prijedlog stečajne upraviteljice za sazivanje skupštine vjerovnika, jer donošenje zaključka o prodaji nekretnina nije u ovlasti skupštine vjerovnika.

S obzirom da taj prijedlog nije odbijen te s obzirom da je skupština ipak održana, sud je sukladno odredbi članka 108. st.1. SZ u svezi s člankom 247. trebao ukinuti odluku skupštine vjerovnika, jer odluke takve vrste temeljem izričitih zakonskih propisa može donijeti samo i jedino sud.

Stečajnim zakonom propisane su odredbe koje daju ovlasti stečajnom sudu da pazi na zakonitost postupka te da intervenira svojim odlukama kada je ta zakonitost povrijeđena te kada je ugrožen zajednički interes svih vjerovnika.

Ciljevi stečajnog postupka propisani su odredbom članka 2. st. 2. SZ. *Stečajni postupak provodi se radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima.*

Odredbom članka 247. st. 2. SZ propisano je da o prodaji nekretnine **na kojoj postoji razlučno pravo (st. 1.) odlučuje sud rješenjem.**

Predmetna odluka Skupštine vjerovnika glede oznake nekretnine kontradiktorna je Izvratku iz zemljišnih knjiga koji potpuno drugačije opisuje predmetne nekretnine, a što je protivno odredbi članka 80. OZ.

Odredbom članka 247. st. 3 SZ propisano je da će **sud zaključkom o prodaji utvrditi vrijednost nekretnine, način prodaje i uvjete prodaje.**

Unatoč citiranim izričitim zakonskim odredbama sud je sazvao skupštinu vjerovnika i njima je prepustio da donesu zaključak o prodaji nekretnina (*Točka 1., 2. i 3., Dnevnog reda – Donošenje zaključka o prodaji nekretnina....*.....)

Prvostupanjski sud je protivno zakonu svoju nadležnost za donošenje zaključka o prodaji, prenio na nenadležno tijelo – skupštinu vjerovnika, a što je protivno odredbi članka 76. st. 1. t. 5, članka 107., a posebice članka 247. st. 1., 2., 3. i 4 Stečajnog zakona.

Skupština vjerovnika nije ovlaštena donositi rješenje o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo, niti je ovlaštena donositi zaključak o prodaji u kojem će utvrđivati vrijednost nekretnine, način prodaje i uvjete prodaje. Stečajni zakon ne daje takve ovlasti skupštini vjerovnika pa joj takve odluke ne može dodijeliti niti sud.

Odredbom članka 11. st. 3. SZ propisano je da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze.

Odredbom članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ, propisano je da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

Ako je cilj stečajnog postupka, skupno namirenje svih vjerovnika, a jest, sud je trebao spriječiti zlorabe jednog od vjerovnika, a ne selektivno i kruto tumačiti propise. Cilj ovog stečajnog postupka nije stjecanje nekretnina od strane H-ABDUKO-a d.o.o. već skupno namirenje svih stečajnih vjerovnika.

Prvostupanjski sud nije smio dopustiti da skupština vjerovnika donosi ovako važne odluke, jer po zakonu takve odluke može donijeti samo sud, a svakako je sagledavajući cijeli ovaj predmet kao cjelinu, trebao po službenoj dužnosti spriječiti da jedan od vjerovnika zlorabljiva prava i postupi protivno prisilnim zakonskim propisima, da se ponaša kao da je vlasnik predmetnih nekretnina te da se kao takav, postavi iznad suda samog.

To je kao da ovrhovoditelj u ovršnom postupku sudu određuje i donosi odluke kako, pod kojim uvjetima, na koji način i za koju cijenu će sud prodavati nekretnina u ovršnom postupku. Sud nije asistent niti vjerovnicima niti ovrhovoditelju. Sudovi vode postupak, a ne vjerovnici ili ovrhovoditelji.

Svakim suprotnim tumačenjem izgubio bi se svaki smisao bilo kojeg sudskog postupka i pristup sudu, u konkretnom slučaju, pristup sudu ostalim vjerovnicima bio bi samo iluzorna kategorija bez svrhe i sadržaja.

Slijedom navedenog, odluku skupštine, do koje nikada nije niti trebalo doći, jer je protivna odredbi članka 247. st. 1., 2., 3. i 4. SZ prvostupanjski sud je morao ukinuti po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 108. st. 1. u svezi s člankom 2. st. 2., čl. 11. st. 3., čl. 76. st. 1. t. 5., čl. 107, čl. 247. Stečajnog zakona te sukladno odredbi članka 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku u svezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Iako je zakon po ovom pravnom pitanju jasan i nedvosmislen, o navedenom je zauzeo pravno shvaćanje i Visoki trgovački sud RH u više odluka i to:

- Odluka VTSRH posl.br.: PŽ-3360/2020 od 12.08.2020.

Ovom odlukom potvrđena je odluka prvostupanjskog suda kojom je potonji ukinuo odluku skupštine vjerovnika **po službenoj dužnosti**.

Predmetnom odlukom utvrđeno je da:

- odluka skupštine nije u skladu sa zakonom te ujedno predstavlja nedopuštena raspolaganja u smislu odredbe članka 3. st. 3. ZPP-a.
- odlučivanje o načinu i uvjetima prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo nije u ovlasti skupštine vjerovnika jer o tome odlučuje sud
- pravilno je odlučio prvostupanjski sud kada je po službenoj dužnosti na temelju odredbe članka 108. SZ u skladu s odredbama članka 247. SZ koje propisuju unovčenje predmeta, između ostalih i nekretnina

na kojima postoji razlučno pravo i da za odlučivanje o načinu i uvjetima prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo nije u ovlasti skupštine nego da o tome odlučuje sud

- Odluka VTSRH posl.br.: PŽ-6190/2016 od 09.11.2016.

Ovom odlukom također je potvrđena odluka prvostupanjskog suda kojom je potonji ukinuo odluku skupštine vjerovnika **po službenoj dužnosti**

Predmetnom odlukom utvrđeno je da:

- iz odredbi članka 247. SZ proizlazi da o unovčenju stečajne mase odlučuju tijela stečajnog postupka ovisno o tome je li imovina dužnika opterećena razlučnim pravom ili ne. Ako se unovčava imovina koja nije opterećena razlučnim pravom odluku donosi skupština vjerovnika ili odbor vjerovnika, a ako se prodaju predmeti na kojima postoji razlučno pravo, odluku o prodaji donosi sud (st. 2. čl. 247. SZ).

- stoga je pravilno stajalište prvostupanjskog suda da nije u ovlasti skupštine vjerovnika odlučivanje o načinu prodaje nekretnine na kojima postoji razlučno pravo jer o tome odlučuje sud

- Odluka VTSRH posl.br.: PŽ-1415/2019-3 od 14.03.2019. godine

Pravnim shvaćanjem utvrđenim u ovoj odluci naglašena je dužnost suda ukoliko posumnja da je raspolaganje stranaka u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (čl. 3. st. 3. ZPP-a), da ispita zakonitost raspolaganja stranaka i jesu li ta raspolaganja suprotna prisilnim propisima i pravilima javnog morala i donese odluku kojom će takva raspolaganja biti poništena ili ukinuta.

Navedeno pravno shvaćanje je logično, jer sud nije promatrač u stečajnom postupku niti je skupština vjerovnika ili stečajni upravitelj sudu nadređeno tijelo. Sud za cijelo vrijeme stečajnog postupka mora nadzirati zakonitost svih tijela stečajnog postupka i donositi odluke kojima će bilo kakve nezakonitosti poništiti. Da tome nije tako, onda se stečajni postupak ne bi niti provodio na sudu, već bi većinski vjerovnik odmah po otvaranju stečaja preuzeo svu imovinu stečajnog dužnika i postao njezin vlasnik, a drugi vjerovnici bi to morali prihvatiti bez ikakvog prava i bez ikakve mogućnosti da osporavaju nelegalne i samovoljne odluke jednog vjerovnika.

- Odluka VTSRH posl.br.: PŽ-2415/2020 od 09.06.2020.

U ovoj odluci VTSRH je zauzeo pravno shvaćanje o tome da je sud dužan spriječiti svaku zlouporabu prava sukladno odredbi članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ.

*„Zluporaba prava postoji kada se prava koriste suprotno cilju zbog kojeg su ustanovljena, odnosno korištenjem pravnih ovlaštenja s ciljem drugome nanijeti štetu ili s ciljem koji je protivan dobrim običajima, savjesnosti i poštenja. Sudionici u postupku dužni su se savjesno koristiti pravima koja im pripadaju temeljem važećih propisa. Ako sudionik u postupku ne koristi neko svoje pravo u skladu s (društvenim i/ili ekonomskim) ciljem zbog kojeg mu je to pravo omogućeno, dolazi do zlouporabe prava. Načelo savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja podrazumijeva dužnost suda onemogućiti svaku zlouporabu tih prava. **Zabrana zlouporabe prava i primjena temeljnih pravnih načela predstavlja zaštitni mehanizam protiv krute gramatičke (mehaničke) primjene prava i moralni korektiv zakonitosti.***

*Pravilno prvostupanjski sud smatra da je u konkretnom slučaju došlo do raspolaganja stranaka koje je u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (članak 3. stavak 3. ZPP-a) odnosno zlouporabe prava i **pokušaja nesavjesnim korištenjem prava koji im pripadaju temeljem važećih propisa onemogućiti druge kupiti predmetnu imovinu i pokušati kupiti imovinu po što je moguće nižoj cijeni koristeći raspoloživa prava ukloniti što prije i što je moguće više potencijalnih konkurenata.***“

Slijedom svega navedenog, prvostupanjski sud je bio dužan po službenoj dužnosti ukinuti predmetnu odluku jer je ona u suprotnosti zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, a zajednički interes stečajnih vjerovnika po logici stvari bio bi što veća mogućnost njihovog namirenja u stečajnom postupku.

Sukladno gore citiranim odredbama zakona sud je bio dužan po službenoj dužnosti paziti na to je li uopće u nadležnosti skupštine vjerovnika donositi predmetne odluke, ako utvrdi da je u nadležnosti skupštine vjerovnika donositi navedene odluke, dužan je po službenoj dužnosti utvrditi je li ta odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom vjerovnika **i je li ta odluka produkt zlouporabe prava u postupku i je li ona produkt raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.**

S obzirom da prvostupanjski sud nije postupio na opisani način, osim što je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, povrijeđene su odredbe članka 80. Ovršnog zakona, članka 247. st. 1., 2., 3. i 4. SZ., članka 108. st. 1. u svezi s člankom 2. st. 2., čl. 11. st. 3., čl. 76. st. 1. t. 5., čl. 107, počinjena je i apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354., st. 2. t. 11. ZPP-a i članka **354. st. 2. t. 4** – sud je protivno zakonu utemeljio odluku na nedopuštenim raspolaganjima stranaka (čl. 3. st. 3. ZPP-a) u svezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Neovisno o gore navedenom, što se tiče legalnosti ove, ali i svih prethodnih skupština vjerovnika valja naglasiti sljedeće.

H-ABDUCO d.o.o. uopće ne može biti stečajni vjerovnik u odnosu na prijavljenu tražbinu od 11.796.065,35 kuna/1.565.606,92 EUR, jer se radi o tražbini za koju stečajni dužnik KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju nije osobno odgovoran H-ABDUCO d.o.o. već je stečajni dužnik založni dužnik u odnosu na dugovanje trećih osoba. H-ABDUCO d.o.o. se cijelo vrijeme deklarira kao stečajni vjerovnik za navedeni iznos tražbine iako je to protivno odredbi članka 153. Stečajnog zakona.

Odredbom članka 105. st. 2. SZ propisano je da će se smatrati da je na skupštini vjerovnika odluka donesena ako **zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika** koji su glasovali za neku odluku iznosi više od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke.

Potpuno je nejasno po kojem pravnom osnovu je H-ABDUCO d.o.o. priznat status stečajnog vjerovnika u odnosu na potraživanja za koje mu stečajni dužnik nije osobno odgovoran?

Uz sve to, protiv H-ABDUCO d.o.o. i ADDIKO BANK d.d. pravnog sljednika HYPO ALPE ADRIA BANK d.d., pokrenuti su parnični postupci koji se kod naslovnog suda vode pod poslovnim brojevima P-333/2021, P-648/2022 i P-650/2022 u kojima se traži utvrđenje ništetnosti više ugovora pa tako i ugovora o ustupu tražbine, brisanje založnih prava te utvrđenje neistinitosti knjigovodstvenih isprava o dugu. Na predmetnim nekretninama upisane su i zabilježbe sporova.

S obzirom da je predmet tih parničnih postupaka između ostalog i brisanje založnih prava, punomoćnik tužitelja u tim postupcima odvjetnik Zinko Grgurić je od stečajnog suda zatražio zastoj/prekid prodaje dok se ne okončaju ti postupci, međutim, o tom prijedlogu nije odlučeno. Predmet tih parničnih postupaka je i povrat stečenog bez osnove u stečajnu masu stečajnog dužnika.

Zbog svega u ovoj žalbi navedenog, stečajna vjerovnica je glasala protiv odluke skupštine vjerovnika i to ne samo zato jer je ista protivna izričitim odredbama Stečajnog zakona i zato jer je ista protivna zajedničkom interesu vjerovnika, nego i zato jer ne želi donositi odluke koje su protivne zakonu i zbog takvih nezakonitih odluka biti odgovorna za štetu trećim osobama.

Cijeneći činjenice da:

- se vode parnični postupci u kojima se između ostalog od H-ABDUCO d.o.o. i ADDIKO BANK d.d. **traži povrat u stečajnom masu** stečajnog dužnika KVARNERSKE NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, **svih iznosa** koje su navedena trgovačka društva stekla temeljem ugovora za koje se traži utvrđenje ništetnosti te se traži brisanje založnih prava na nekretninama stečajnog dužnika

- da je H-ABDUCO d.o.o. protivno zakonu donio odluku na skupštini vjerovnika od 15.02.2023. godine, da se nekretnina upisana u k.o. Sušak-Nova prodaje kao zgrada, a ne kao etažirani stanovi, a sve kako bi se nekretnina prodala **za što manju cijenu**, kako bi se eliminirala konkurencija na dražbi i kako bi H-ABDUCO d.o.o. u takvoj situaciju **što manje namirio svoju tražbinu**, a istodobno zaradio na kasnijoj prodaji svakog stana zasebno po višestruko većoj cijeni, a paralelno bi nastavio s prodajom nekretnina upisanih u k.o. Viškovo, jer bi mu „tražbina“ prodajom nekretnina upisanih u k.o. Sušak-Nova ostala „nenamirena“, **a sve na štetu ostalih vjerovnika**

- da su trgovačka društva K.N. POSLOVODSTVO d.o.o. i K.N. AGENCIJA d.o.o. poslali na znanje sudu, stečajnoj upraviteljici i ostalim vjerovnicima prijedlog rješavanja duga stečajnog dužnika nazvan nacrt Stečajnog plana, u odnosu na koji nije sazvana skupština vjerovnika i o kojem se nije raspravljalo, ali je odbijanje H-ABDUCO d.o.o. da raspravlja o ovom prijedlogu, sud je svakako trebao cijeliti u kontekstu gore iznesenih činjenica te u kontekstu članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ

- da postoji izlučna parnica na nekretninama upisanim u k.o. Viškovo i zabilježba vlasničkog spora u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u k.o. Viškovo, **koja će odvratiti sve potencijalne ponuditelje da sudjeluju na javnoj dražbi te je za očekivati da se te nekretnine prodaju u „bescijenje“ odnosno predaju H-ABDUCO d.o.o.**

prvostupanjski sud je postupajući po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 3. st. 3. ZPP-a u svezi s člankom 10. SZ, po odredbi članka 11. st. 3. SZ, odredbi članka 247. SZ i odredbi članka 108. SZ-a, uvažavajući cilj stečajnog postupka, a to je skupno namirenje vjerovnika, a ne stjecanje nekretnina od strane jednog vjerovnika po što je moguće nižoj cijeni te cijeneći cilj i smisao javne dražbe, a taj je da se prijavi što veći broj ponuditelja i postigne što veća cijena nekretnina koje su predmet prodaje, trebao ovakvu odluku ukinuti i donijeti odgovarajuće odluke kojima će se spriječiti zlouporaba prava u ovom stečajnom postupku.

Navedena odluka je zbog svih gore opisanih razloga, nezakonita.

Slijedom svega navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu da po provedenom postupku donese sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba je osnovana.

Preinačuje se Rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: 14 St-1026/2016-196 od 22.03.2023. godine te ukida Odluka donesena na Skupštini vjerovnika od 15.03.2023. godine, temeljem koje je odlučeno o prodaji nekretnina upisanih u k.o. Viškovo

ili podredno

Ukida se Rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br.: 14 St-1026/2016-196 od 22.03.2023. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Odvjetnica Jasminka Hodžić
Stečajni vjerovnik